

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

ZYGZAK I GZYGZAK

il. Art Group

Obie formy są równie poprawne, choć nie są równie często używane. Dwieście lat temu większym powodzeniem cieszył się GZYGZAK. Linde, definiując go, pisze: „linia złożona z kątów na kształt łac. Z” i objaśnia tym, którzy mają kłopoty z wyobraźnią przestrzenną: „Przy każdym kącie załamane go gzygzaka robią się przedłużenia na drugą stronę, nazwane hakami” [SJP L]. Dawnymi formami, obocznymi do postaci GZYGZAK, były „zygzak” i „zigzag”. Różnica w zapisie ostatniej głoski – litera k oznaczająca bezdźwięczne [k] i litera g oznaczająca dźwięczne [g] – brały się zapewne stąd, że forma GZYGZAK była odmieniana (gzygzak, gzygzaka, gzygzaki...), zaś formy „zygzak” i „zigzag” pojawiały się w tekstach w mianowniku lub w bierniku („zygzak” i „zigzag” – w „zygzak” i w „zigzag”). Z czasem pisownię ujednolicono i teraz mamy do wyboru zwykły, często spotykany ZYGZAK lub o wiele rzadszy, uchodzący za gwarowy GZYGZAK. Źródłostowem ZYGZAKÓW i GZYGZAKÓW jest albo francuski zigzag (dawniej zapisywany też jako sicsac), albo niemiecki Zickzack (mający niegdyś postać Zidzad – jeśli wierzyć Lindemu).